

BOSNA I HERCEGOVINA
 FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
 KANTON SARAJEVO
 KANTONALNI SUD U SARAJEVU
 Broj: 65 0 Ps 855959 23 Pž
 Sarajevo, 05.09.2024. godine

Kantonalni sud u Sarajevu u vijeću sastavljenom od predsjednika vijeća, sudije Amele Selimović- Fazlagić te sudija Jasmine Muratović i Jasenke Potogija, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Rudnik uglja „Gračanica“ d.o.o. G. V. – U., ulica H., G. V. – U., zastupan po punomoćniku Saneli Gorčić, advokatu iz Sarajeva, protiv tuženog „LAGER“ d.o.o. P., J. Z..., P., zastupan po punomoćnicima Đorđu Jugoviću i Eminu Olovčiću, advokatima iz Sarajeva, radi tužbenog zahtjeva naplate penala, vrijednost predmeta spora 522.404,83 KM i radi protivtužbenog zahtjeva gubitka prava iz garancija, vrijednost predmeta spora 522.404,83 KM, rješavajući po žalbi tuženog protiv presude Općinskog suda u Sarajevu 65 0 Ps 855959 20 Ps od 12.12.2022. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 05.09.2024. godine, donio je

P R E S U D U

Žalba se odbija kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđuje.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova povodom odgovora na žalbu, odbija se kao neosnovan

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom obavezan je tuženi da tužitelju na ime manje ostvarene mehaničke raspoloživosti od garantovane stroja gredera Terex TG 250 po Ugovoru broj ... iz aprila 2016. godine isplati iznos od 522.404,83 KM sa zakonskom zateznom kamatom i to:

-na iznos od 119.700,00 KM počev od 12.04.2019. godine do 29.02.2020.godine i od 01.07.2020. godine, pa do isplate,

-na iznos od 402.704,83 KM počev od 02.12.2019.godine do 29.02.2020.godine i od 01.07.2020.godine, pa do isplate, kao i da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 33.568,19 KM, a sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Stavom II odbijen je tužbeni zahtjev u djelu zahtjeva za zakonske zatezne kamate u period od 01.03.2020. godine do 30.06.2020.godine.

Stavom III odbijen je protivtužbeni zahtjev, da se utvrđuje da je tužitelj dana 31.07.2018. godine, kao dana sačinjavanja zapisnika o servisu broj ..., kojim je utvrđena potreba nabavke nove upravljačke jedinice prednjeg pogona, izgubio pravo iz garancije na stroj

greder Terex TG 250, kupljen po Ugovoru broj .. od 22.04.2016. godine, kao i da se nalaže tužitelju da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka.

Protiv navedene presude, tuženi je blagovremeno izjavio žalbu, zbog povrede odredaba Zakona o parničnom postupku, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

U žalbi se navodi, da prema zapisnicima čija se vjerodostojnost ne dovodi u pitanje, tuženi je u dva navrata vršio varenje na predmetnom stroju i to 06.06.2019. godine i 17.01.2020. godine, a da je sporno da na stroju postoji var koji je napravljen prije 06.06.2019. godine za koji ne postoji evidencija u smislu zapisnika o servisu, koji prema izjavama i tvrdnjama samih svjedoka tužitelja postoje u odnosu na svaku intervenciju izvršenu od strane tuženog. Ova sporna činjenica je utvrđena od strane predstavnika proizvođača predmetnog stroja prilikom posjete na licu mjesta u cilju servisiranja stroja, te je ista evidentirana u vidu dopisa/akta proizvođača od 28.05.2019. godine a nije utvrđeno ko je i kada izvršio sporno varenje. Činjenica, da na predmetnom stroju postoji var, koji je primjećen i evidentiran 28.05.2019. godine i da za isti ne postoji trag u smislu zapisnika o servisu, proizilazi da tuženi nije izvršio varenje na stroju koje je primjećeno i evidentirano od strane predstavnika proizvođača dana 28.05.2019. godine. Da li je predmetno varenje izvršeno od strane tužioca ili trećeg lica je irelevantna činjenica i to je ključni dio u kojem sud pravi grešku prilikom donošenja presude. Vještak mašinske struke je u nalazu i mišljenju potvrdio, da je bilo varova na stroju, ali da nema dovoljno relevantnih dokaza da je varenje vršeno neovlašteno dok je na ročištu od 05.09.2022. godine, vještak odgovorio, da je nije našao da je tuženi vršio zavarivanje na mašini. Tuženi je dokazao da je vršio servisiranje stroja, što uključuje i varenje noža i to u dva navrata, te je dokazao da nije vršio varenje prije 06.06.2019. godine kada je prvi put vršeno varenje stroja od strane ovlaštenih servisera tuženog pa je pogrešan zaključak suda, da je tuženi protivtužbom morao dokazati da je tužilac ili treće lice izvršilo sporno varenje. Da tuženi nije izvršio sporno varenje, a postojanje urednih zapisnika o servisu za svaki servis urađen od predstavnika tuženog je potvrdio i rukovodilac mašinskog održavanja tužioca, E. M. pa nepovezivanjem ovih činjenica, ukazuje na povredu odredaba člana 8. ZPP-a. Kako presuda ne sadrži razloge usljed kojih materijalni dokaz tuženog - akt proizvođača broj 160002 od 28.05.2019. godine nije posebno i samostalno cijenjen te očigledno nije prihvaćen, što predstavlja povredu odredba člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku. Žalba prigovora o odluci o visini usvojenog potraživanja jer sud cijeni da je navodna obustava rada u periodu od 20.03.2019. do 28.05.2019. godine u trajanju od 1712 sati opravdana uprkos izjavi svjedoka M. E. da u ovom periodu nije bilo obustave rada gredera iz razloga što je isti bilo moguće koristiti i bez prednjeg pogona pa smatra da sud otvoreno favorizira tužioca, dosuđivanjem naknade koja očigledno nije opravdana te grubo oštećuje tuženog a tužitelju omogućava neosnovano bogaćenje jer tužitelj nije dokazao osnovanost zahtjeva jer nalaz i mišljenje vještaka nije adekvatan instrument za utvrđivanje tačne visine naknade za navodno smanjenu tehničku raspoloživost jer vještak nije mogao utvrditi da li su eventualni kvarovi tokom 2018. i 2019. godine zaista i postojali i da li su kao takvi predstavljali osnov za obustavu radu gredera. Obzirom da predmetni nalaz i mišljenje sadrži nedostatke koji onemogućuju zasnivanje odluke na njegovom sadržaju, to sud nije mogao donijeti odluku na osnovu takvog nalaza je ovim postupanjem sud izašao iz okvira dopustivog postupanja i prešao

granice raspravnog načela. Odbijanjem isporuke i ugradnje zamjenskih dijelova, što bi omogućilo znatno brže puštanje u rad predmetnog stroja, tužilac je direktno doprinio povećanju intervala smanjene mehaničke raspoloživosti stroja shodno odredbama člana 192. Zakona o obligacionim odnosima. U dijelu presude, kojim se utvrđuje da je kašnjenje u isporuci zamjenskih dijelova okolnost koja se ne može staviti na teret tuženom, ali kako sud nije mogao utvrditi koliko sati iz ovih razloga stroj nije mogao raditi, sud, ponovno na štetu tuženog, donosi odluku kojom se u cjelosti udovoljava tužbenom zahtjevu, iako je evidentno da to nije opravdano. Obzirom da je pobijana odluka nezakonita to i odluka o troškovima postupka se ukazuje kao nezakonita.

U odgovoru na žalbu tužitelj je osporio žalbene navode tuženog, te predložio da se ista odbije kao neosnovana uz naknadu troškova odgovora na žalbu

Nakon što je pobijana presuda od strane ovog suda ispitana, u smislu odredaba člana 221. Zakona o parničnom postupku („Sl. novine F BiH“ br. 53/03, 73/05 i 19/06, u daljem tekstu skraćeno; ZPP-a), ocjenom žalbenih navoda odlučeno je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalba je neosnovana.

Prvostepeni sud je ocjenom dokaza našao utvrđenim;

- da su tužitelj i tuženi zaključili Ugovor o kupoprodaji gredera TG 250,
 - da je tuženi stekao pravo raspolaganja nad predmetnim strojem, te je tužitelj izvršio svoju obavezu i isplatio kupoprodajnu cijenu, a tuženi kao prodavac gredera, predao je tužitelju Knjižicu o isporuci i garanciji za ispravno funkcionisanje stvari u toku od minimalno 6.000 moto sati i da garancija teče od datuma završetka testiranja i isteka probnog rada gredera:
 - da prema članu 8. Ugovora broj tužitelj je o svim kvarovima obavještavao tuženog i tražio od istog da izvrši popravke, što je tuženi i učinio, te je prilikom svake intervencije na grederu sačinjen zapisnik;
 - da je aktom generalnog proizvođača od 28.05.2019. godine, proizvođač konstatovao da kontrolor pogona prednje osovine i kotroleri BR-1 i BR -2, nisu u funkciji zbog nepridržavanja postupka zavarivanja u skladu sa uputama za upotrebu a zapisnicima o izvršenim uslugama servisa konstatovani svi radovi koje je tuženi poduzimao u cilju popravke stroja, te su isti potpisani od strane predstavnika tužitelja i tuženog.
- Sud je cijeneći da se protutužbeni zahtjev zasniva na tvrdnji, da je izvršeno nestručno i neovlašteno varenje srednjeg noža od strane tužitelja ili trećih lica angažovanih od strane tužitelja, što je dalje prouzokovalo kvar kontrolora pogona prednje osovine i kontrolera BR-1 i BR-2, analizom iskaza saslušanih svjedoka tužitelja i tuženog, smatrao da tuženi nije dokazao osnovanost zahtjeva. Smatra da tuženi nije dokazao, da je tužitelj sam izvršio varenje srednjeg noža, niti da je angažovao treća lica koja su u njegovo ime i za njegov račun izvršila varenje, te tim uzrokovali kvar kontrolora pogona prednje osovine i kontrolera BR-1 i BR-2. Tužitelj nije sam vršio ni isključivanje struje na stroju, kao ni otkopčavanje kompjutera i displeja, niti je vršio ponovno uključivanje navedenog, sve navedeno je radio električar tuženog, što je potvrdio svjedok V. T., tako da nije bilo nestručnog rukovanja tužitelja ili trećeg lica sa tim dijelovima koji bi eventualno doveli do

kvara. U svim zapisnicima o servisu konstatovani su radovi koji su poduzeti od strane uposlenika tuženog na otklanjanju kvarova, pa je tako u zapisniku od 15.05.2018. godine, konstatovano da je tuženi vršio popravak instrumental table i letovanje komponenti, konstatovani su dijelovi koji su zamijenjeni, kao i dijelovi koje treba zamijeniti, dok u zapisnicima nisu konstatovane bilo kakve primjedbe uočene od strane servisera tuženog u smislu da su primijetili neovlaštene popravke na grederu, te su zapisnici kao takvi potpisani od strane predstavnika tužitelja i tuženog. S tim u vezi sud zaključuje da tužitelj nije postupao protivno pažnji dobrog privrednika, te da shodno tome nije izgubio prava iz garancije, zbog čega je sud odbio tuženog sa protutužbenim zahtjevom, primjenom člana 501. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima i člana 7.i člana 8. Knjižice o isporuci i garanciji.

U pogledu tužbenog zahtjeva za isplatu iznosa od 522.404,83 KM na ime penala, sud je zahtjev usvojio kao osnovan cijeneći sadržaj odredbe iz člana 9. Ugovora o broj .. da je tuženi kao prodavac tužitelju kao kupcu pružio garanciju za ispravno funkcionisanje gradera TG 250, te je imao obavezu svaki kvar okloniti u periodu trajanja garancije i komponentu koja uzrokuje umanjenu raspoloživost zamijeniti novom. Tužitelj je o svakom kvaru obavijestio tuženog, slanjem pismene obavijesti, nakon čega je tuženi pristupao popravci gradera.

Nalazeći da greder u periodu od 08.08.2018. godine do 04.11.2018.godine, u periodu od 04.11.2018.godine do 14.02.2019.godine, u periodu od 20.03.2019. godine do 28.05.2019. godine i u periodu od 01.07.2019.godine do 01.10.2019. godine nije radio iz opravdanih razloga, obzirom da su postojali kvarovi na stroju za koje je traženo da se otklone, a da je obustava rada po mišljenju vještaka mašinske struke bila opravdana sud je prihvatajući mišljenje vještaka te broj radnih sati stroja konstatovanih na zapisnicima, zbrajanjem iznosa penala za drugu i treću godinu obračunao da iznosi od 607.300,00 KM. Umanjenjem naplaćenog iznosa po garanciji od 84.895,17 KM to razlika na ime penala iznosi 522.404,83KM dosuđen tužitelju shodno članu 9. Ugovora i članu 502. stav 1. i 2. Zakona o obligacionim odnosima. Odluku o zateznoj kamati sud je donio primjenom člana 277. stav 1. i 324. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima kao u izreci presude. Prilikom odlučivanja o dijelu zahtjeva za zatezne kamate sud je primjenio odredbe Zakona o ublažavanju negativnih ekonomskih posljedica te član 2. Odluke o proglašenju prestanka stanja nesreće uzrokovano pojavom koronavirusa (covid-19) na području FBiH, te tužitelju nije dosudio kamate u periodu od 01.03.2020. godine, do 30.06.2020.godine. Sud je dosudio tužitelju troškove postupka u ukupnom iznosu od 33.568,19 KM, primjenom člana 383.. 386. i 387. Zakona o parničnom postupku, člana 13. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji Bosne i Hercegovine i člana 31. Zakona o advokaturi u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Suprotno navodima žalbe, presuda prvostepenog suda je pravilna i na zakonu zasnovana, a iz razloga datih u prvostepenoj presudi koje ovaj sud prihvata pravilnim.

Predmet tužbenog zahtjeva je isplata potraživanja od 522.404,83 KM za zastoj stroja i posljedično tome neostvarenih broje radnih sati unutar garantirane mehaničke raspoloživosti osnovom garancije koja je izdata od tuženog za uredno izvršenje Ugovora od 09.05.2016. godine i važila do 22.08.2019. godine.

Tuženi je osporio tužbeni zahtjev u osnovu i visini te protivtužbenim zahtjevom je zatražio da se utvrdi da je tužitelj dana 31.07.2018. godine kao dana sačinjavanja zapisnika o servisu broj .. kojim je utvrđena potreba nabavke nove upravljačke jedinice prednjeg pogona, izgubio pravo iz garancije na stroj greder Terex TG250 kupljen po Ugovoru broj .. od 22.04.2016. godine.

Prema stanju spisa, prvostepeni sud je, shodno raspravnom načelu iz člana 7. i 123. ZPP-a koje obavezuje stranke da izvedu dokaze na kojim zasnivaju svoje zahtjeve i navode, pravilno postupio kada je dopustio izvođenje svih dokaza koje su stranke predložile na pripremnom ročištu.

Ocjenom izvedenih dokaza, prvostepeni sud je pravilno utvrdio, da je između stranaka došlo do realizacije obaveza u pogledu kupovine i prodaje radnog stroja greder Terex TG250 predaje i isplate cijene stroja, osnovom Ugovora broj .., da je za vrijeme rada stroja dolazilo do obustava rada usljed kvara na stroju o čemu je tužitelj vodio evidenciji rada mašine (dnevnik rada mašine) da je o svakom kvaru tužitelj obavještavao tuženog, kao i da su Zapisnicima o izvršenim uslugama servisa konstatovani svi radovi koje je tuženi poduzimao u cilju popravke stroja, te su isti potpisani od strane predstavnika tužitelja i tuženog.

Pravo na isplatu naknade iz tužbenog zahtjeva, tužitelj zasniva na članu 9. Ugovora koji propisuje obavezu tuženog kojom je ugovorio garanciju za mehaničku raspoloživost stroja u period od tri godine te obaveza tuženog da plati penale u visini od 100,00 KM za svaki neostvareni radni sat, a ukoliko mehanička raspoloživost bude manja za više od 20% u odnosu na garantovanu mehaničku raspoloživost, tada je tuženi imao obavezu nepouzdanu komponentu koja je prouzrokovala umanjenu raspoloživost, zamijeniti novom.

Tuženi smatra, da je garancija istekla osnovom navoda i tvrdnji koje je isticao u prvostepenom postupku i iste ponavlja i u žalbi, da je tužitelj sam izvršio nestručno varenje srednjeg noža, te tim uzrokovao kvar kontrolora pogona prednje osovine i kontrolera BR-1 i BR-2 i sam doprinio obustavi rada stroja.

Osnov protutužbenog zahtjeva tuženi zasniva na odredbi člana 7. Knjižice o isporuci i garanciji kojom je predviđeno da u svakom slučaju, za vrijeme trajanja garantnog roka, sve redovne i izvanredne servise kao i popravke može vršiti samo ovlašteni serviser tuženog, u suprotnom, vršenje servisa od strane neovlašćenih osoba dovodi do gubitka i prestanka važenja garancije za novi stroj dok je članom 8. Knjižice propisano da Terex ne prihvata odgovornost za neovlašćeno servisiranje, neprikladnu motnažu ili troškove rada djelatnika koji nisu djelatnici Terex ovlaštenog predstavnika i da takvo postupanje vodi gubitku garancije na komponentu i/ili stroju

Vještačenjem izvršeno od strane Mašinskog fakulteta Banja Luka a na okolnosti predložene od tužitelja i tuženog, nalazom i mišljenjem od dana 08.08.2022. godine je konstatovano da isporučeni greder po tehničkim specifikacijama odgovara tehničkoj specifikaciji navedenoj u tenderskoj dokumentaciji, da se radi o originalnim dijelovima iz specifikacije proizvođača.

Prilikom pregleda izvršenog od vještaka, evidentirano je, da je vršeno zavarivanje na pojedinim dijelovima, ali da vještak nije imao dovoljno relevantnih dokaza da utvrdi, da je to zavarivanje izvršeno neovlašćeno i nestručno, niti da je ono uticalo na pravilno

funkcionisanje radne mašine ili pojedinih komponenti mašine i na gubitak garantirane mehaničke raspoloživosti stroja.

Pregledom mašine i dokumentacije, vještak nije mogao utvrditi kada i ko je vršio zavarivanje i da li je isto izvedeno na način, da se prethodno sa radne mašine skinuo nož na kome se vrši zavarivanje ili je zavarivanje vršeno, dok je nož bio montiran na mašini, niti da li su bila isključena sva napajanja i razdvojeni i elektroupravljački vodovi, ukoliko se zavarivanje izvodilo na nožu koji je bio montiran na mašini, kako je to u izjavi prilikom izlaganja nalaza vještak i pojasnio.

Da tužitelj odnosno treće lice po njegovog nalogu nisu vršili isključivanje struje na stroju, kao ni otkopčavanje kompjutera i displeja, niti je vršio ponovno uključivanje navedenog, proizilazi iz izjave svjedoka V. T. koji radio kao električar kod tuženog na radnom mjestu servisera održavanja građevinskih i radnih strojeva a koji je lično servisirao mašinu greder i prilikom servisiranja i održavanja predmetne mašine je vršeno varenje na nosaču srednjeg noža a radnje varenja podrazumjevaju da je potrebno izgasiti kompletnu struju na mašini zatim treba otkopčati kompjuter od prednje vuče, motora, mjenjača i otkopčati i displej koji se nalazi u kabini i ponovo nakon izvršenog varenja priključivaju se navedene komponente i uključuje struja na grederu što su radili električari tuženog.

Iz iskaza svjedoka E. M., zaposlenika tužitelja kao rukovodioca mašinskog održavanja proizilazi da je od 2016. godine počeo probni rad mašine i nakon mjesec dana rada mašine došlo je do pucanja dasaka na nožu, do stradanja hidrauličnih cilindara, do pucanja boce za rashladnu tečnost na motoru, te su bili i sitni kvarovi, a nakon pola godine počeli su problemi sa motorom, počeo je da gubi snagu, radilo se o ozbiljnijim problemima. Predstavnici tuženog su dolazili pokušavali otkloniti te kvarove, što je evidentirano njihovim zapisnicima o servisu o svakoj intervenciji na mašini i osim tuženog popravke na samoj mašini niko drugi nije vršio. Varenja na mašini su vršili predstavnici tuženog te je tužitelj dva puta platio varenje noža tuženom jer nije bilo obuhvaćeno garancijom, a dva puta je tuženi vario noseće konstrukcije noža koje pripadaju garanciji. Kvarovi na mašini se nisu nikada otklonili u cjelosti.

Iskazom svjedoka J. Š. zaposlen kod tuženog, na radno mjesto održavanje strojeva, je potvrđeno da je isti vršio popravak mašine te je vršeno zavarivanje noža gredera na pojedinim mjestima koja su evidentirana radnim nalogom. Dolaskom servisera iz Rusije zbog kvarova koje nisu mogli sami otkloniti je primijećeno da na lijevoj strani postoje pukotine i varovi koje nisu imali u radnim nalogima niti su taj popravak radili. Svjedok R. B. zaposlen kod tuženog, radno mjesto autoelektričar je vršio servise na predmetnoj mašini te mu je poznato da je tuženi vršio zavarivanje noža na grederu.

Dakle, analizom iskaza saslušanih svjedoka koje je pravilno cijenio prvostepeni sud proizilazi da su svjedoci u svojim iskazima potvrdili da je o svakoj popravci mašine sačinjen zapisnik kojeg su strane prihvatile i potpisale.

Stoga, sama činjenica da je aktom proizvođača broj 160002 od 28.05.2019.godine na koji se žalitelj poziva, ustanovljeno da kontrolor pogona prednje osovine i kontroleri BR-1 i BR-2 nisu u funkciji zbog nepridržavanja postupaka zavarivanja u skladu sa uputama za upotrebu, ne dokazuje, da je tužitelj sam izvršio nestručno varenje srednjeg noža, te da je uzrokovao kvar kontrolora pogona prednje osovine i kontrolera BR-1 i BR-2 i sam doprinio obustavi rada stroja. Ni zapisnicima o popravci stroja, sačinjeni od strane tuženog nakon 28.05.2019 godine(za period od 01.07.2019.godine do 01.10.2019.godina)

od strane tuženog nije konstatovano, postojanje nestručnog zavarivanja i da je to proizvelo kvar na elektro upravljačkim komponentama a time da je uticalo i na mehaničku raspoloživost rada stroja.

Ne stoje navodi žalbe, da akt proizvođača prvostepeni sud nije cijenio kao dokaz jer je suprotno takvim navodima, sud potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje i na osnovu istog donio pravilnu odluku o tužbenom i protutužbenom zahtjevu dajući u obrazloženju odluke jasne razloge, koje kao pravilne prihvata i ovaj sud.

Naime iz mišljenja vještaka, proizilazi da Dnevnik rada mašine postoji u dokumentaciji a da zastoje u radu nije moguće precizno razdvojiti na „zastoje radi tehničke neispravnosti vitalnih dijelova bez kojih mašina ne može raditi" i „zastoje radi kojih mašina može raditi, ali smanjenim kapacitetom ili otežano" jer radna mašina čini jedinstvenu cjelinu i ukoliko je neispravan jedan njen dio njega je potrebno zamijeniti i otkloniti neispravnost, a rad sa smanjenim kapacitetom „ili otežano" se ne smatra ispravnim radom mašine i može da dovede do još većih kvarova.

Po izjavi vještaka svaku neispravnost je potrebno otkloniti u adekvatnom vremenu, da bi se radna mašina smatrala ispravnom a iz podataka spisa proizilazi da je tužitelj evidentirao zastoje u radu stroja i poslao odgovarajuća obavještenja tuženom. Vještak je cijeneći razloge zastoja rada stroja evidentirane u zapisnicima smatrao da postoji opravdanost obustave rada mašine u razdobljima za koji se traži isplata naknade.

Kako zbog opravdanog obustavljanja rada, stroj nije ostvario garantovanu mehaničku raspoloživost niti je dokazano, da je nestručno varenje dovelo do izgaranja kontrolora prednjeg pogona i elektronskog dijela prednjeg pogona, i da je to uticalo na garantovanu mehaničku raspoloživost stroja, u smislu ostvarivanja predviđenog broja radnih sati mašine je i mišljenje vještaka mašinske struke, koje nije dovedeno u pitanje dokazima niti primjedbama tuženog.

Odluka prvostepenog suda o odbijanju protivtužbenog zahtjeva je pravilna i na zakonu zasnovana.

Žalba neosnovano prigovora, na nalaz i mišljenje da sadrži nedostatke koji onemogućuju zasnivanje odluke na osnovu takvog nalaza, jer suprotno takvim prigovorima nalaz i mišljenje je zasnovano na dokumentaciji spisa, pregledu mašine kao i na dostavljenoj dokumentaciji a vjerodostojnost podataka iz dokumentacije, nije dovedena u pitanje sadržajem dokaza tuženog.

Prihvatajući nalaz vještaka prvostepeni sud je pravilno utvrdio, da u drugoj godini za period od 04.11.2017.godine do 04.11.2018.godine, je garantovana mehanička raspoloživost u visini od 71,33 % a za treću godinu rada gredera za period od 04.11.2018. godine do 04.11.2019. godine, garantovana mehanička raspoloživost je od 24,33 % što je manje od ugovorene minimalne mehaničke raspoloživost.

Slijedom navedenog, žalba neosnovano prigovara visini obračuna visine naknade pozivanjem na iskaz svjedoka M. E. da je u periodu od 20.03.2019. do 28.05.2019. godine stroj mogao raditi jer suprotno činjenično utvrđenje proizilazi iz dokaza provedenih u prvostepenom postupku.

Pravilnim obračunom raspoloživih sati koliko je bilo ugovoreno, za drugu i treću godinu te obračunom stvarno ostvarenih sati rada, dobije se iznos od 607.300,00 KM kako je to i prvostepeni sud utvrdio te kada se od tog iznosa oduzme nesporno naplaćeni iznos po

garanciji od 84.895,17 KM, razlika za isplatu je u iznosu od 522.404,83 KM koji iznos je pobijanom odlukom dosuđen tužitelju.

Suprotno žalbenim prigovorima ovaj sud nalazi, da prvostepeni sud pri dosuđenju utuženog iznosa sud nije favorizirao tužitelja, u odnosu na tuženog kako to žalba neosnovano navodi. Dosuđivanjem naknade sud nije oštetio tuženog niti tužitelju omogućio neosnovano bogaćenje jer je tužitelj dokazao da za drugu i treću godinu rada stroj nije ostvario mehaničku raspoloživost rada koju je trebao ostvariti prema odredba člana 9. zaključenog Ugovora.

Prema odredbi člana 209 ZPP-a povreda odredaba parničnog postupka postoji ako sud u toku postupka nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu ZPP-a, a to je bilo od uticaja na donošenje zakonite i pravilne presude. U konkretnom slučaju nije došlo do povrede odredbe člana 8. ZPP-a, kako se neosnovano navodi u žalbi, a stim u vezi i odredbi člana 191. stav 4. ZPP-a.

Obrazloženje presude sadrži navode i zahtjeve stranki, navedeni su izvedeni dokazi, te je data njihova ocjena saglasno odredbi člana 8. i člana 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku

Nije osnovan prigovor žalbe da odbijanjem isporuke i ugradnje zamjenskih dijelova, bi omogućilo znatno brže puštanje u rad predmetnog stroja te da je na taj način tužitelj direktno doprinio povećanju intervala smanjene mehaničke raspoloživosti stroja, shodno odredbama člana 192. Zakona o obligacionim odnosima. Suprotno takvom stavu žalitelja, u konkretnom sporu nije dokazano postojanje doprinosa tužitelja za nastanak obustave rada, stroja.

Ostale žalbene navode ovaj sud je cijenio, ali ih neće posebno obrazlagati, jer ne utiču na drugačiju odluku suda u ovoj pravnoj stvari, a u smislu člana 231.ZPP-a.

Kako razlozi žalbe nisu osnovani, a nema ni razloga na koje pazi ovaj sud, žalba se odbija a presuda prvostepenog suda se potvrđuje na osnovu člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Primjenom odredbe iz člana 387. stav 1. ZPP-a zahtjev za naknadu troškova na ime sastava odgovora na žalbu je odbijen, jer po ocjeni suda ovi troškovi nisu bili neophodni radi vođenja parnice.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S u d i j a
Amela Selimović-Fazlagić